

SVATOMAŘSKÝ ČTVRTLETNÍK

Vydává Obec Svata Maří

Ročník 8.

Registrováno MK ČR E 21064

Z OBECNÍ KRONIKY ŠTÍTKOV

Založení svazu požární ochrany

... Znovu byla vypůjčena částka 2000 Kčs a postupovalo se obdobně jako při předešlé zápůjčce na pořízení stejnokrojů.

Dne 29. srpna 1937 byla konána slavnost svěcení stříkačky. Stříkačku světil pan děkan Jan Pátek, který v té době působil v Maří. Kmotra při svěcení byla paní Růžena Kukačková, manželka obchodníka ze Štítkova čp. 37 a darovala částku 200 Kčs. Čistý výtěžek z této slavnosti činil 818 Kčs.

Na jaře roku 1938 byla postavena hasičská zbrojnice. Plánek na stavbu zhotovil zdarma pan stavitel Jindřich Krejsa z Prahy, rodák ze Štítkova čp 2. Dříví na stavbu darovala obec Štítkov z obecního lesa.

Dluh byl splácen sbírkami a čistými výtěžky ze zábav. Tehdy se používalo hasičského sboru při různých církevních slavnostech, kupř. v průvodech o svátku Božího těla, nebo o Velikonocích při průvodu Vzkříšení.

Kronikář: Antonín Novotný, Štítkov 40

Z PAMĚTNÍ KNIHY SDH SVATÁ MAŘÍ

1921... Při tomto cvičení vystoupila poprvé samaritská četa, která ukázala všem přítomným, že je též důležitým činitelem při požárním zásahu, neboť ošetřuje a poskytuje první pomoc všem zraněným při ohni.

Při cvičení vystoupili činovníci s novými hodnostními odznaky. Sbor dostává z věcného fondu podporu 400 Kčs. Sbor pořídil dva hákové žebříky.

Ke konci roku 1921 sbor pomáhá bez stroje na zdolání požáru v Bošicích.

1922 ... Sbor tohoto roku má nejvíce členů. Celkem 39 a 3 přispívající členy. Sbor pilně cvičí, hlavně v době lekcí. Cvičí se strojem. Jako nové cvičení se nacvičuje cvičení se sekyrkami.

Sbor se zúčastňuje jubilejního cvičení hasičského sboru v Bohumilicích. Z obdržených podpor od věcného fondu, sbor pořizuje 2 díly hadic po 20 metrech od firmy Pádroy ve Smiřicích.

ČÍSLO 4
21. 12. 2020

**Uvnitř tohoto
vydání:**

Z obecního úřadu
2-3

Pozvánky na
kulturní a
společenské akce
2

Ohlédnutí za
akcemi
3

Příspěvky
3-4

NEZAPOMEŇTE !!!

- Navštěvovat
společenské a
kulturní akce v obci

- Navštěvovat
místní knihovnu

Strach

Letošní rok byl díky Kovidu 19 pro většinu lidí asi nejhektičtějším rokem v tomto století, a to i kvůli strachu a panice, kterou tento čínský neřád vyvolal. Zavřely se hranice, školy, malé obchody, protože v těch velkých se Kovid asi nešíří. Zavřely se i hospody a malé provozovny různých služeb a svět se otočil o sto osmdesát stupňů. Kdybych například před rokem vstoupil do banky se zakrytým obličejem, spustí se poplach – nyní je to opačně. Když kýchnu na veřejnosti, je na mě pohlíženo jako na člověka, co má lepru nebo dýmějový mor, což na druhou stranu, vydržíte – li nevraživé pohledy a uštěpačné poznámky, má i své výhody. Nyní když jsem dosáhl důchodu, tak jako správný akční penzista, procházím s letákem v ruce supermarketem a jdu pouze po sortimentu v akcích. Bohužel stejné plány má i spousta jiných důchodců, a proto u regálů se zlevněným zbožím bývá plno. A tak nezbyvá než sáhnout po osvědčeném způsobu, jak se dostat k vytyčenému cíli. Párkrát zakašlu, hlasitě se vysmrkám, dvakrát či třikrát kýchnu a jsem u regálu sám a než se ostatní vzpamatují, odcházím od pokladny.

Světlem se šíří strach, který vydatně podporují politici a někteří novináři. Z televize na mě večer co večer bliká semafor, vrčí PES a blondýna s vyvalenýma očima tragickým hlasem hlásí počty nakažených. Jestliže je mezi nemocnými nějaká celebrita s těžkým průběhem, je u toho desetiminutový komentář se stále se opakujícími záběry z nemocnice. To, že tato hvězda sedí za tři týdny v jiné televizi na kanapi a vesele konverzuje, už nikoho nezajímá.

Jiné nemoci jako například cukrovka, infarkt, mrtvice, rakovina jsou Kovidem upozadněny a operace odkládány. Je vyvoláván pocit, že ten kdo se nakazí, by měl napsat závěť. Nikde se nepíše o uzdravených a o těch s lehkým průběhem.

Když se najde někdo, kdo jde proti proudu a snaží se lidi uklidnit, tak jako profesor Pirk, se zlou se potáže. Je vláčen médii, premiér mu vzkáže, ať se neplete do věcí, kterým nerozumí a s pokáráním nezůstávají pozadu ani Guru z Hradu a jeho tiskové páže. Naopak profesor Flégr ač také není virolog, umí strašit ulicemi plnými mrazících boxů na mrtvé, je publikován a citován jak v novinách, tak na internetu. Protože, ale šíří strach, tak je mu to dovoleno a nikdo ho nepeskuj.

Tento stav mě připomíná mé mládí a heslo té doby „Kdo nejde s námi, jde proti nám“. Tehdy také byly zavřené hranice, lidé se udávali a jen to sledování bylo oproti dnešku v plenkách. O chytrém mobilu s aplikací „erouška“ se tenkrát mocným ani nesnilo.

Za to já měl nedávno sen, jak jdu po chodníku a vtom můj mobil vydá varovný signál, že proti mně kráčí potencionálně nakažený. Otáčím se, jdu zpátky a mobil opět varovně vyzvání. Co teď, nakažený přede mnou, nakažený za mnou. Propadám panice, prchám přes ulici, vtom rána, tma a Kovid si připsal další oběť – přejelo mě auto a já se probudil. Neprobudil mě ovšem, jak jsem se zpočátku mylně domníval onen hrozný sen, ale parta nezodpovědných spoluobčanů, kteří se i přes přísný zákaz nočního vycházení vraceli z nějaké ilegální párty. Dostal jsem vztek a jen má vrozená lenost a pohodlnost zabránila tomu, abych volal policii. Vztek jsem ovšem neměl proti porušení zákona, ani proto, že mě probudili, ale proto, že jsem nebyl na večírek pozván. Jednou budou dnešní mladí vzpomínat na dobu, kdy se scházeli tajně za zatemnělými okny na ilegálních večírcích a jak se pak vraceli přes zákaz vycházení do svých domovů, stejně tak jako vzpomíná má generace, když se chodilo na nepovolené zábavy a zakázané hudební skupiny.

Doufám, že se situace kolem nákazy, díky vakcíně, brzy uklidní. Když si někdo kýchnu, tak ostatní nebudou prchat, že roušky budou dobrovolné, že vláda přestane s pásovou výrobou ministrů zdravotnictví, že dluhy, které nadělala, splatí alespoň moje vnoučata, že školy budou opět fungovat tak, jak mají a skončí podivná dálková výuka, že hospody, obyčejné krámky, služby pojedou v normálním rytmu a že zdravotním sestřám, doktorům a všem, co byli v první linii, se dostane náležitého ocenění.

Sám sobě si přeji, abych na rybách nepotkal dědu, který chytal v roušce sám asi třicet metrů ode mě. Dál bych si přál, aby už na mě na parkovišti před obchodním domem nikdy nekřičela dáma v nejlepších letech, ať si nasadím roušku, přestože byla o dvě auta dál, abych tu paní nemusel uklidňovat, že se nemusí bát ani trochu, protože mé viry útočí pouze na sympatické dámy sympatického věku a abych vzápětí při rychlém odjezdu nemusel překračovat zákonem povolenou rychlost.

Možná, že tento můj článek bude některými označen jako švejkování, ale já si myslím, že je lepší si trochu zašvejkovat, než se klepat strachy u televizních novin a při prvním kýchnutí a zvýšené teplotě volat kněze a notáře.

Přeji příjemně prožitý zbytek roku, pohodový rok příští a víru v to, že bude líp.

Václav Brodec st.

Koutek minulosti, aneb ohlédnutí za rokem 2020 v kostce

Rok 2020 byl a je takový, jaký bohužel je. Se situací ve světě, v naší republice nic nesvedeme. Výstřelky novodobého onemocnění se dostaly jaksi i do naší malebné vesničky s přílehlými osadami. S tím nic nenaděláme, tak to je a tak to bude. Ale o tom psát nehodlám, každý toho jistě má plné zuby z denních tisků a zpravodajství. Nicméně, i přes tuto pro někoho velkou událost, se ruch a děj v naší obci nezastavil. A o tom bych se rád zmínil, jelikož né každý o všem ví. Uznávám, také o všem nevím, jen se pokusím sesumírovat to, co jsem tak v průběhu roku vyzoroval. Takže pokud mi nějaká ta akce unikla, nebo se nebudou některé věci shodovat, tak mne prosím omluvte. Nemám v hlavě computer.

Rok 2020 začal, jako každý jiný rok, zvesela. Již pár dní po Novém roce začala práce pro naše dobrovolné hasiče - požár u vysílače, požár ve Vimperku. Když přestaly požáry, tak se nám ozvala matka příroda v podobě zimních vichrů a to se naši kluci nezastavili. Nemám přesné údaje, ale pokud kluci nebyli v práci, tak zasahovali u padlých stromů a jiných katastrof. Díky bohu se při těchto pracích nikdo nezranil a škody byly jen majetkové. Po vyřádnění přírody se situace takříkajíc uklidnila, ale to neznamenalo, že se naši hasiči nechají nacytat na lelkách. S heslem „Vždy připraven“ jsou připraveni k okamžitému výjezdu, jako to předvedli při jarním požáru lesa u Boubské- Bořanovic (nejsem si zcela jist přesným místem). Stačilo pouze pár minut a tatra vyrážela v plném obsazení k akci, mezitím v garáži čekali další členové k případnému povolání jako posily. Takže kluci naši zlatí, děkujeme, že stále držíte pohotovost, i když je to jen v rámci dobrovolného záchranného sboru. Jistě se ostatní obyvatelé celé osady nebudou zlobit za kolektivní poděkování a vyjádřenou podporu. Co se týče soutěžáků, ať už chlapů, dorostu, žen a dívek, starších i mladších dětí a i těch nejmenších, tak kvůli celé situaci, jaká byla a je, byla omezena i jejich sportovní sezona. Takže i těm děkuji za účast a reprezentování naší obce.

V průběhu tohoto roku se v naší obci a osadách udála spousta výstaveb a mnoho údržeb.

Tento rok se uskutečnilo zpevnění a přestavění lesních cest v chatové oblasti Sýkorák. Tuto akci měla na starost vimperská firma, která akci započala už v roce 2019. Bylo potřeba zpevnit břehy, které vzala velká voda a celkově předělat brody a koryto potoka Naháč. Na tuto akci dohlížel jen pan starosta obce. Na začátku jara byla započata další část oprav cest a to cesty Karvámie. Na této akci se již podíleli místní. Vyřezávali stromky, keře, co překáželi při rozšíření cesty a v práci s těžkou technikou. Opět na vše dohlížel náš pan starosta, který se nemalou měrou podílel na odvozu materiálu a navážení stavebního materiálu. Zbytek stavby opět dokončila Vimperská firma. Obě cesty se podařilo dokončit v termínu a občané i návštěvníci si mohou užívat krásných procházek naší přírodou.

Další akcí byla oprava naší Svatomařské vodárny, protože zázemí už bylo v žalostném stavu, tak se na to parta zedníků opět pustila. Omlátila se stará omítka z venku, vybouraly se dveře, okno, střecha. Udělalo se nové a pořádné odvětrávání a předělala se nádrž s vodou a místnost se zázemím. Dala se nová střecha, nové okno a dveře s novou fasádou a jako bonus

se udělal i nový přístup. Také se postavila hladová zeď z kamene s chodníčkem před vodárnou. Při této akci se využili i spoluobčané, kteří měli znemožněn přístup za prací v zahraničí, díky první vlně koronaviru. I tato akce za podpory mnoha lidí se zdárně podařila.

Další bod na pořadu staveb byla výstavba nových schodů k našemu krásnému kostelíku. Akce to byla zběsilá. Jelikož se hlavní část musela stihnout do Velikonoc, tak starosta nad všemi dohlížel, potil se s ostatními dělníky a i díky němu byly schody do Velikonoc na svém místě. Místní tesaři stloukli provizorní zábradlí, aby mohli návštěvníci kostelíku a hřbitovu bezpečně po schodech procházet. Jakmile bylo po Velikonocích, tak se dostavil i mistr kovář z Bohumilic a začal pracovat na krásném zábradlí a na vstupní bráně. Vše se povedlo a lidé si mohou užívat krásný vstup k našemu kostelíku. Na krásném vstupu se nemalou měrou podílel i místní zahradník pan Hejda, který tomu všemu dodal punc dokonalosti, za což mu jistě moc děkujeme. U této příležitosti se asi po měsíci uskutečnila ještě oprava střechy na márnici, na které se podíleli místní pokrývači a tesaři. Akce to byla rychlá, tak není potřeba se rozepisovat.

Jedna z dalších akcí, která se udála ve vedlejší obci Štítkov, byla výstavba nové vodovodní větve. Vedená vrchem po louce a propojení s původní větví vodovodu, která se zrekonstruovala před dvěma lety. Když už se hrabalo u koupaliště, tak se natáhla i přípojka k místnímu fotbalovému hřišti. Na této akci se podílel opět náš místní bagrista, tentokrát i se svým synem a s další stavební firmou. Akce také bleskurychlá, o to víc s přesným provedením. A když jsme u těch vodovodů, trubek, ventilů a nevím čeho všeho ještě, tak nesmím opomenout na další opravu vodovodního potrubí ve spodní ulici ve Svaté Maří, která si už o opravu říkala svými poruchami vcelku delší dobu. Na této akci se přímo podílela stavební firma z Vlachova Březí, jelikož naši chlapi byli na závažnější akci a neměli by na toto vůbec čas. Nicméně firma zabrala a až na nějaký menší zádrhel se akce zdárně podařila ukončit.

No a teď asi k té největší stavební události, která se v naší obci uskutečnila a stále probíhá. A to je přestavba, přístavba dle úřadů nevyhovující staré školky, za školku novou. Tato akce byla a je asi největší stavební událost, která se v naší obci udála za posledních pár let. Ano, hospoda byla také monstrózní akce, ale nic tam nebylo tak časově našlapáno, jako tady u školky.

Akce započala koncem června vyklízením starých prostor kotelny, garáže a půdy, aby se hned v červenci mohla sundat část střechy a začít demolice. Na této akci se podíla spousta místních. Všichni zabrali a prakticky za týden část budovy už nestála. Sutiny byly odvezeny a začala se ihned hrabat díra, ve které by měla být nová kotelna. Jenže ejhle, jak se ukázalo, tato část školy- školky stála na skále a místní bagrista se tímto materiálem horko těžko prokousával. A když se trochu povedlo, tak i přesto stál stále na místě. Jenže máme starostu, který si ví rady za každé situace. Jednoho rána se u školy objevil obrovský pásový bagr. Ideální podívaná pro děti, které se také hned seběhly a koukaly. Bagr vjel do díry a během chvilky měl skálu naštěpanou. Z role pozorovatele to vypadalo, jako kdyby loupal jen perníček. Díky této záložní zbrani byla skála odstraněna a mohlo se pokračovat. Nyní už místní bagrista oddělával zbytky skály a začal hloubit základy pro novou školku. No, díra to byla obrovská a „menzimuk“ tam vypadal jak angličák nebo hračka na ovládání. Po vyhloubení základů začaly ty pravé mravenčí práce. Lidé se střídali na staveništi a mnohdy to tam vypadalo doslova jako v mraveništi. Zedníci kmitali mnohdy i o víkendech, v jednu chvíli se na stavbě potkali jak zedníci, tak i instalatéři, elektrikáři, tesaři, pokrývači a okenáři. No, co vám budu povídat, jako v mraveništi. Koncem září byla stavba pod střechou a okna na svých místech, instalatéři připojili kotel a mohlo se začít topit. Nyní v době, kdy toto píšu, se stavba dokončuje a věřím, že do konce roku bude z větší části hotova, a to nejen díky panu starostovi, který nad dělníky drží pomyslný bič a žene dílo do velkého finále. Na stavbu dojíždí a samozřejmě dohlíží pan projektant, který není místní. Zpočátku peskoval zedníky za každou maličkost, ale když už po pár návštěvách zjistil, že peskování nemá pražádnou cenu, přistoupil na hru dělníků a usoudil, že bude lepší se do toho

všeho moc nemíchat a jen doplňoval přehlédnuté drobnosti. Ještě bych zapomněl zmínit jednoho místního občana, který zčerstva nastoupil do důchodového stavu a na stavbu se také přišel podívat. To už se dělaly venkovní práce na opěrné zdi a štěstí bylo, že zedníci stojící na lešení, tou prací byli tak zmoženi, že nehrozilo jeho ukamenování. Dotyčný důchodce tam přišel s taškou, z níž si vyndal křesílko se stolečkem a provokativně si rozložil sezení přímo před nimi. A aby toho nebylo málo, ještě z kapsy vytáhl doutník a šampaňo a začal povídat něco o tom, jak se v tom důchodu má dobře. Někteří to nesli hodně těžce a opravdu bylo štěstí, že kameny byly velké a těžké. Jinak by to dobře nedopadlo. Všechno zlé je k něčemu dobré a i tento důchodce se s dělníky podělil s obsahem své tašky. Díky tomu opět na stavbě zavládla přátelská nálada. Co však bylo v obsahu tašky, nevím, protože tou dobou jsem byl zas někde pryč.

To by bylo asi tak vše ke všemu, co se tak zhruba událo v naší obci za stavební akce. Omlouvám se, jestli jsem na nějakou akci zapomněl, ale přece jen, rok to byl dlouhý, náročný a ne u všeho člověk může být přítomen.

Jen ještě jednu věc bych rád napsal a to poděkování všem, co se na těchto akcích zúčastnili. Chtěl bych poděkovat hlavně pár vybraným lidem, kteří se na všem podepsali nemalou měrou zednickou i kamenickou. Chtěl bych poděkovat Stanislavu Skalickému a Jaromíru Vyskočilovi za neodmítnutí pomoci a stavební dřině, jak na vodojemu, tak i na schodech, ale hlavně na školce. Tito dva pánové s velkým P se na těchto akcích podíleli ze všeho nejvíce a velkou měrou přispěli k dokončení všech prací. Dále bych rád vyzdvihl ještě jednu osobu, která se vrchovatě podílela skoro na všech akcích. Rád bych poděkoval našemu místnímu bagristovi, Zdeňkovi Vyskočilovi. Bez jeho zlatých rukou a žlutého MenziMucka s červenomodrou Tatrou by žádná z těchto akcí neproběhla tak rychle, bezpečně, ale hlavně precizně! Jistě nesmím opomenout naše místní řemeslníky, ať už to jsou Leškovci, Vondráškovci, tak i Kukačkovci a páni od Horeliců.

U všeho toho všeho, ač práce bylo až nad hlavu, se nikdy nestalo to, že se domu šlo s podrážděnou náladou. Vždy se našel čas na lumpárny, žertíky a každý den, ač byl jistě člověk utahán jako kotě, tak i přesto se vždy ze stavby, z garáže ozýval veselý hlahol a domů se chodilo s veselou náladou. I přes to, že další den bude opět náročný.

Tímto bych se s Vámi všemi rád rozloučil, a pokud jste tyto blábolky dočetly až sem, tak z celého srdce děkuji. Chtěl bych Vám všem popřát krásné a klidné prožití Vánoc, do nového roku jen to nej a hlavně snad už bez nějakých větších vládních omezení.

Václav Brodec ml.

Poděkování

Všichni víme, že tento rok nebyl úplně jednoduchý. V tomto roce téměř každý s něčím pomohl nebo pomáhá i nadále. Tímto bych chtěla vám všem poděkovat.

V první řadě bych chtěla poděkovat našemu panu starostovi, který i v tomto těžkém roce pozdvihl naši obec zase o kousek výše. Bez něho bychom se nemohli chlubit, nejen novou hospodou, hasičárnou nebo novým přístřeškem u sklepení, který každý rok slouží k výzdobě adventu. Od tohoto roku se můžeme chlubit několika novými stavbami. Jak jsme si mohli letos povšimnout v naší obci a okolí, proběhlo několik stavebních změn. O zvelebování vesnice se nebudu rozepisovat, protože se o tom, už někdo jiný zabýval. Bohužel se najdou i tací, kterým je toto zvelebování naší vesnice málo a místo vděčnosti raději haní práci starosty. Pane starosto, děkuji vám za vše, co jste pro obec udělal a děláte dál. Děkuji za vaši obětavost, vstřícnost a trpělivost, kterou prokazujete v každé vaší činnosti. Jen mi dovoluňte malou připomínku, prosím, v příštím roce si nedávejte tolik práce na svá bedra, jinak se obávám, že to s vámi sekne.

Děkuji i vám švadlenkám, které jste byly pro nás v první vlně kovídkové velmi důležité, dokonce důležitější než si myslíte.

Vaše roušky vyráběny s láskou a touhou pomoci, co si budeme povídat, velmi kvalitní i po několikátém žehlení, než ty od čínských všemělů, co nám s láskou naše vláda dala. Vaše láskou ušité roušky najednou byly úplně všude a díky nim vznikaly různé stromy rouškovníky a jejich plody si mohl každý vzít.

Děkuji všem maminkám a tatínkům dětí školou povinné, kteří v tomto roce museli zvládnout nejen svou práci, ale museli hlavně zastat i práci učitele. Poděkování zrovna vám náleží nejvíce. Učení s dětmi probíhalo sice doma, ale ve ztížených podmínkách. Museli jste domov předělat a pozměnit ho tak, aby vaše dítě mohlo i z domova trávit čas ve škole. Museli jste vést vaše dítě k plnění školních potřeb pod velkou dávkou trpělivosti a hlavně velkou dávkou motivace, aby se vaše dítě k plněním úkolům dokopalo. Stálo vám to mnoho nervů, slz a možná i vykřičených hlasivek, ale podařilo se vám to. V době vašich pracovních povinností jste spolupracovali a komunikovali s učiteli, abyste mohli správně a obětavě vést v distanční výuce svá milovaná dítěta. Poděkování patří také i vám, děti, které jste to neměly vůbec jednoduché. Co si budeme povídat, děti berou domov jako odpočinek a klid a najednou se musely naučit soustředit se a plnit školní povinnosti. Učení v tomto roce nebylo zrovna jednoduché, ale zvládly jste to všichni s jedničkou 100x podtrženou.

Další poděkování bude směřovat k našemu malému krámku, ve kterém je vždycky tolik věcí, až tam není nic, jako v mojí kabelce. Díky tomuto krámku a milé prodavačce jsme přežili těžké covidkové vlny, při kterých jsme měli k dispozici jídlo i pití, ale hlavně toaletní papír, bez kterého bychom to nedali. Poděkování patří i vám nakupujícím, kteří jste se chovali k sobě navzájem ohleduplně, slušně a nedělali jste zbytečné vylomeniny.

Děkuji zkrátka všem, kteří se podílejí na jakékoli pomoci druhým lidem. Tenhle rok nám všem dokázal, že nejsme jen národ pořád brečících Čechů, kteří pořád něco nemají, ale dokázal nám, že když je nejhůř, všichni se spojíme a dokážeme být silní. A to i v době kdy se nehraje MS v hokeji.

Všem od srdce přeji krásné a pohodové Vánoce strávené v rodinném kruhu bez zaskočení rybí kostičky a šťastný nový rok 2021, v něm pevné zdraví, uchování zdravého rozumu a zanechání paniky, které v tomto roce 2020 bylo až až.

Bc. Martina Brodčová

V tomto čtvrtletí jsme poblahopřáli těmto občanům:

Františka Macorlíková	Štítkov
Zdeněk Mach	Svatá Maří
Jiří Jungwirth	Svatá Maří
Jana Pekárská	Svatá Maří
Jiřina Chmelová	Svatá Maří

PF 2021

*Příjemné prožití vánočních svátků, mnoho štěstí,
zdraví, osobních a pracovních úspěchů v novém roce 2021
přeje starosta obce Svatá Maří.*

Obecní úřad
Svatá Maří

Úřední hodiny
obecního úřadu pro
veřejnost:

Pondělí 15 - 17
Středa 15 - 17

Dále po telefonické
dohodě.

Tel: 725 018 148

tel: 388 415 622
email: obecni-
urad@svatamari.cz
www.svatamari.cz

Tiskne Obecní úřad
Svatá Maří
Svatá Maří 34
IČO: 00250716
Neprodejné

Redakční rada:

Václav Bečka,
Martina Brodčová a
starosta obce Pavel
Mráz

Další číslo vyjde 21.
března do příštího
čísla zasílejte na
email:

becka3cz@gmail.com

nejpozději do 5.
března 2021

Redakce si
vyhrazuje právo
krátit příspěvky
příspěvatelů. Za
vyskytnuté chyby se
omlouváme.